

לכבוד
הממשלה וועדת הכספים של הכנסת
ירושלים

הריני מתכבד להגיש בזה את הדין-וחשבון של בנק ישראל לשנת 1981,
בהתאם לסעיף 59 לחוק בנק ישראל, תשי"ד-1954.

בתום עשור של האצת האינפלציה ושל צמיחה כלכלית מועטת, הציבה לעצמה
המדיניות הכלכלית בשנת 1981, כיעדים מרכזיים, להאט את קצב ההתייקרות
ולעודד את הפעילות הכלכלית, תוך הימנעות מהרעת מאזן התשלומים.

כדי להשיג יעדים אלו, צומצמו שיעורי המסים על נכסי תצרוכת, הוגדלו
הסובסידיות למוצרי היסוד, והוקטנו שיעורי המסים הישירים. מדיניות ריסון
האשראי נמשכה והותאמה ליעדי צמיחת המשק ומאזן התשלומים.

שילוב זה של אמצעי מדיניות הביא לגידול בפעילות הכלכלית של הסקטור
העסקי, להאטת קצב עליית המחירים ולהמשך גידולו של היצוא, למרות
השפל בשוקי העולם.

עם זאת, ניכרת השנה התרחבות רבה בעודף הביקוש הממשלתי; עודף ביקוש
זה יוצר לחצים אינפלציוניים וסופג את משאבי החיסכון הפרטי. לשם השגת
יעדי המשק, מן ההכרח לצמצם עודף זה – בדרך של קיצוץ ההוצאות
הממשלתיות, ולא בדרך של הגדלת שיעורי המסים. הקטנת עודף הביקוש
תפנה משאבים לצמיחה ולצמצום הפער במאזן השוטף.

בולט בשנת 1981 גידול רב בשכר הריאלי ובצריכה הפרטית לנפש. התפתחות
זו מחייבת משנה זהירות בקביעת מדיניות השכר לשנת 1982. הימנעות
מעליית השכר מעבר לעלות רמת התפוקה לעובד, תוך ירידת נטל המס המוטל
על המעסיקים והמועסקים כאחד, הם תנאי הכרחי לשמירת רמת תעסוקה
גבוהה במשק.

רק שילוב נאות של ריסון גידול הצריכה הפרטית וצמצום ההוצאה הציבורית,
תוך יצירת תשתית נכונה לצמיחה כלכלית מחודשת, יצעידו את המשק
ליציבות כלכלית – פנימית וחיצונית.

בכבוד רב,

משה מנדלבוים

נגיד בנק ישראל

ירושלים, ט' בסיון התשמ"ב
31 במאי 1982